

הערות הגר"ש אלתר שליט"א

[עמ' ו סוף קטע א]

יש לדון, שהרי נוזלין נשפכין בלי כלי, ושוב הוי ג"כ פעולת כלי ניכרת בעצם כינוסם אף שאין צורתם הקבועה משתנה, מ"מ מקבלין צורת הכלי כמ"ש מהר"ל בגבורות, והרי בשאיבת מים נאמרה שאין מקדש שלא לדעת.

[שם סוף קטע ב]

אינה ראי', דהלחם אינו ראוי להתקדש קודם, ואין החסרון בתנור, עי' לקמן הערה כ"ט.

[שם בתחילת הערה כא]

אין ראי', שם אלימא כי חסר תוך, ודנו דכה"ג לא חשיב כלי לכמה ענינים וע"כ אלימא קידושו, אך כאן דאין תוכו מקדש לסברת ההרי בשמים א"כ גרע ולא אלים.

[עמ' ט סוף קטע א]

מרש"י אין ראי'. כל כוונתו שם (כבכל המשניות דהתם) רק לבאר נקודת ההתחלה שממנה ואילך נפסל, ולא ללמדנו שזה גורם קידושה.

[עמ' י סוף קטע בתשו']

הרי תנן נמי לא הסריח בשר הקודש מעולם. ואולי עכ"פ נשתנה ולא הוי כתחלתו, וע"כ יש בו לינה ופסול.

[עמ' י הערה ל]

[אף דלכאור' כן משמע ברש"י]. אין הכרח וכמ"ש.

[עמ' יא קטע ב]

גבי נר חנוכה בע"ש כ' קמאי דהיו זמנו אז אף דאין יום קבוע לשבת חנוכה. מיהו י"ל כאן דכל חנוכה יש בה יום א' שבת, א"כ כללות נר חנוכה זמנו נמי בע"ש.

[עמ' יב קטע א]

אם נימא דלא כחמדת שלמה רק גם לתוס' שרי בשבת, ניחא בפשטות לשונם בע"ש "נמי" זמנם, שעמד האתוון דאורייתא, דהרי יש להם גם עיקר הזמן בשבועות.

[עמ' יז הערה נג]

ואולי לרבותא נקט אף דע"י אפייתן יהא נידון של פסול לינה ונצטרך לדחות משום הכי, ואעפ"כ אין דוחות מכל הטעמים שנאמרו.

ניתן לתרץ ע"ד הפלפול, דהו"א דאפייתן שרי, כי ניתן לאפות עד שיקרמו צד אחד מלפני שבת כמ"ש לעיל עמ' ט"ו, קמ"ל שאף אפייתן (המיוחדת להן) לברכה, ג"כ אסורה.

[עמ' יט סוף קטע א]

השתא דאחית להכי, י"ל בפשטות טפי, דכיון דלחה"פ לעולם בשבת, טפי סברא שיותר בשבת דלא משכחת בלי דחיית שבת, וטפי קשה ממנו מאשר משתה"ל, וכמובא לעיל עמ' י"ד מייטב פנים.